

Szerkesztőség:

Kazinczy-utca 1. szám, földszint.
balra.Bérmintetlen leveleket csak ismert
kezű fogadunk el.
Kéziratokat vissza nem küldünk

Kiadóhivatal:

Kazinczy-utca 1. szám, földszint.
balra.

Hirdetések díjazása szerint.

Egyes szám 3 kr. újság- és vasárnapi
után: szám 3 kr.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Megjelen hétfő és ünnepek után is.

Előfizetési árak:

Helyben hazhoz fordva:	
Egész évre	12 frt.
Fél évre	6 frt.
Negyed évre	3 frt.
Egy hónapra	1 frt.

Vidékre postán küldve:

Egész évre	14 frt. — k.
Fél évre	7 frt. — k.
Negyed évre	3 frt. 50 kr.
Egy hónapra	1 frt. 20 kr.

Hirdetések helyben fizetendőek.

Hol állunk most?

Budapest, jan. 8.

Eddig a hármass szövetség demonstrált Muszkaország ellen, Muszkaország azonban felismervén a hármass szövetség madárjiszító természetét, most ő demonstrál a hármass szövetség ellen. És ki van jobban megjelölve mint maga a német császár és a vasember. Ezek az urak, úgy látszik, még a háboru kitörése előtt szeretőnek meghalni, téptelenül vívén magukkal a mirthus koszorút, melyet cselekményeik nagysága, haláltékaik körül fűzött. Eleget tettek már ök, ahogyan pedig, hogy újabb nagy dolgokat vigyenek keresztül, öreg gyerekek. Minden igyekeztük oda irányul, hogy egy nagy háboru esélyeinek, mely, minden valószínűség dacára is végződhetnek rosszul, — ne tegyék ki magukat. Hadd halhassanak meg az a tudattal: hogy hatalmas tettek fajukat.

Ennek a két öreg urnak a politikai dominálta ma Európát. Mikor az oroszok kell presszionálni, azt cselekszik s ha végre az mutatkozik kívánatosnak, hogy Ausztria-Magyarországot kapcsitálják, ehhez is hozzá fognak. Hanem itt aztán el is érik a világ végét, mert ez után már nem következnek: — még valaki. És az oroszok azt orra van, megérezte a két öregnek jó a sirszagot, melyet a világtörténelem még minden agg uralkodóra rá lehetett, és alig engedte meg valamelyiknek, hogy ily korban harcias hevek szállják meg és háborura vetemedjék. Hát most ő változtat arcot, ő csörtet fegyvert, s a magát rettenetesnek képzelt, sőt hirdett hármass szövetséggel szemben, ő száll sorompóba. Észre vette, hogy csak addig legyenek ezek, amíg szalad előtűk valaki, de ha megáll, plane visszafordul, s kardja markolatára teszi kezét: ök ijednek meg.

A demonstrációk arzenálja ki van ürítve. Bismarck herceg, tavaly ilyenkor úgy ráreccsentett Európára, hogy ami még soha sem történt, szélsőbalunk is megszavazta a hadi adót. És Kaulbars valóban megelégette Bulgáriát. Ugy vélte pedig az öreg ur, hogy ez idén is úgy lesz, hogy a lengyel-

országi muszka fegyverkezéssel szemben elégséges lesz nagy lármát csapni. Ausztria-Magyarországot fennszóval figyelmeztetni, titokban pedig csillapítani, s muszka ismét megretrál. De csalódtunk. A muszka megszokta a must és nem mozdul. Megtanulta a dörgés magyarázatát, kiészlette a hadicselel jelentőségét, és meggyőződött róla, hogy nem kell a háborútól megijedni. Hogy a mint Vilmos és Bismarck látni fogják, hogy ez a muszka még is fene gyerek, azonnal más hurokat fognak pengetni. Soha sem lehet tudni, hogy kiben mi lakik. A ki el van szánva, keseredve, a ki kétségbe van esve, az egy fanyelű bicskával is neki menne egy oroszlanak. Hiába nincs a muszka elkészülve, hiába nincs szövetségese, hiába nincs pénze, azért bele keseregheti magát a háboruba. A pánszláv áramlat belegrathatja a czárt, s ha egyszer benne ven, ha egyszer a háboru csóvjá kigyult, még is csak európai tűz lehet abból.

Hát ha így? Hátha úgy? Hátha másképpen is elintézhetők a dolgok? Hát ha még is megkérdőznék a muszkától, hogy miért haragszik olyan nagyon? És a két öreg ur elkezdte a tapogatózást, a nagykövet küldést, tábornok fogadást és barátságos tubakolást, a muszka pedig kezd bele nevetni a markába. Kezdi felemelni a hangját, kezd követelni, kezd feltételeket szabni, bosnyák ckkupáció megszüntetéséről, vagy ha az nem, hát Bulgáriának orosz részről való megszállásáról beszélgetni, meg a többi. És a két öreg ur hallgatja a beszélgetést. Hiszen a dolog mindössze sem igényel többet, mint Ausztria-Magyarország beleegyezését, az meg csak nem áll ellen, ha a német császár meg a vas ember úgy akarja.

Azt hiszem, hogy most meg már ezen a ponton vagyunk. Multkor cikkekben azt jeleztem, hogy a háboru kérdéseig értünk el s hogy szövetségeseink azt mondják: eddig volt a fogadás. De most már az alkudozás stádiumának küszöbe előtt képelem a háboru ügyét, s meg vagyok róla győződve, hogy Berlinből a mi kapacitálásunkhoz fognak hozzá, de meg vagyok győződve arról is, hogy: Nem

engedünk! Mert ha a muszka betudott látni a német diplomácia veséjébe, mi meg az övébe látunk be, s nem bírjuk elhinni felőle, hogy józan észszel bele merjen menni a háboruba. Ha pedig elvesztené józan esztét, annál nagyobb szerencsétlenség reá nézve. Állunk elébe. Szövetségeseinkkel, ha őszinte az a szövetség, azok nélkül, ha kell: és bizunk karjaink, fegyvereink erejében!

Ha a czártól fog függeni a dolog eldöntése? nem verekszünk; ha a pánszlávok döntenek? akkor igen. — Ettől függ most Európa sorsa, hogy melyik párt fog Muszkaországban felülkerekedni. Lehet, hogy a józanág, lehet hogy a szenvedély. Mindegy! Mi készen vagyunk!

G. B.

A főrendiház elnöki állása. A főrendiház elhunyt elnöké, S e n y e y Pál báró hivatalbeli utódjának kinevezése — a „Bud. Corr.” értesülése szerint — valószínűleg nem fog a legközelebbi időben megtörténni.

A képviselőház munka programja. A költségvetés már több hete le levén tárgyalva, a pénzügyi bizottságban, s az erre vonatkozó jelentés is régen ki levén osztva a ház tagjai közt, semmi sem áll útjában, hogy a legközelebbi ülésük egyikén megkezdessék a költségvetés általános tárgyalását. Ha azonban a ház tagjai még hosszabb ideig haladékokat kívánának, mielőtt a budget tárgyalásába fogjanak, akkor — pár kisebb s előkészített tárgy mellett — még a budgetet megelőzőleg, valószínűleg a csütörtöki ülésben, tárgyalás alá vétetnek a vicinális vasutakra vonatkozó törvényjavaslat, a melyre nézve a közlekedési és pénzügyi bizottság jelentése holnap fog a ház elé terjesztetni.

Képviselőválasztási mozgalom. Munkácsról jelentik 8-iki kelettel: György Endre, a munkács kerületi kormánypartii képviselőjelöltje, ma délután 2 órakor tartotta meg programbeszédét nagy közönség jelenlétében. A több, mint egy óráig tartó beszédet — mely főleg közgazdasági helyzetünkkel és keleti érdekeinkkel foglalkozott — a választók többször lelkesen megjelölték. Az ellenjelölt visszalépett.

nél mondtam Szepeinek, hogy hozzon nekem Beniczky-nél valami olvasni valót, s képzelve, Szepe azt mondta, hogy ő nem hoz Beniczky-nél semmit, mert azok nem jönek érnek semmit, olvassak Jókaitól. En meg azt mondtam, hogy Jókaitól nem érdemes olvasni, s nem veszek a kezembe semmiféle könyvet sem, a mit ő ír.

— S mit mondott Szepe — kérdém kíváncsián.
— Képzelve csak! Odavágtá a villát és kést az asztalhoz és elment egy szó nélkül hazulról.

Az asszonyka újra elkezdte a sirást s én vigasztaltam.
— Hagyja el asszonyom, — mondtam — csak nagyobb baj ne legyen a házánál, akkor boldogok lesznek mindig ketten, — vagy idővel hárman, négyen, esetleg öten...

Az asszonyka lesüté szemét és mosolygott s ez a mosoly úgy tetszett nekem, mint a ködön áttört nap sugar.
Mig beszélünk, az asszonyka mindinkább vidámabb lett s el látszott felejteni nagy buborékát s midőn bucsuztam tőle, azt a kérdést intézte hozzám:

— Szeret Beniczky-nél olvasni?
— Oh igen, — feleltem mohón, — ő nagyon szepen ír.
— Köszönöm, köszönöm, — viszonzá hálaosan az asszonyka s midőn elváltunk, érzem kezeinek forró szoritását.

Egyenesen a kávéházba mentem és Szepeit kerestem szememmel, de nem láttam, mig végre megtaláltam egy kiterjesztett újság mögött, mely egészen eltakarta. Midőn hozzá léptem, vizsgálgóva tekintett rám.

Te a feleségemről jössz? — kérdé kedvetlenül, miközben oldalvást pillantott rám.
— Megvallom.
— Na, mit pletykáltak össze? — kérdé tovább gnyosan.

Meglepetve tekintett rá. Nem hallottam még így beszélni, s a hang, melyen hozzám szólt, bántott.
— Tudom.
— Nos tehát, én szeretem a Beniczky-né regényeit és elbeszéléseit, Szepe meg a Jókait.

— Hisz ebben semmi különös nincs — jegyzim meg.
— Még nem mondtam semmit, viszonzá türelmetlenül az asszonyka. — Ma az ebéd-

— Vállalni akaroz?

A háboruról.

— január 9.

Tehát a legerősebb béke kilátásoknak nincs csökkenése. Az orosz tartalékosok mennek haza. A gárda hadtestből éppen úgy, mint az odesszai katonai kormányzósági kerületből.

Minden esetre ebből még korai volna békére következtetni, habár anynyiban békés jellegű intézkedésnek tekinthető, a mennyiben, ha küszöbön állana a háboru, nem szabadságnak most a tartalékosokat. Viszont azonban a tavasszal, ha szükség lenne, hamar egybehívhatják a tartalékosokat. És arról sem érkezett még estig hír, hogy a tartalék szabadságolása kiterjed-e a lengyelországi kerületekre s a kievi kerületre, mert ez utóbbi hadparancsnoksági kerületek közvetlen szomszédjai monarchiánknak s ha ezekből is haza a küldik a z o l g á l a t i i d e j ü k l e j á r t, akkor jogosabban lehetne következtetni Oroszország békés szándékára.

Nem szabad megfeledkeznünk arról, hogy az orosz ujonczok január 1-én (vagyis a mi számításunk szerint 13-án) vonulnak be csapataikhoz, s ugyanekkor végződik a tényleges szolgálatban lévő év. Így tehát nem tudjuk, mennyiben felel meg a „Kölnische Zeitung” amaz állítása, hogy máskor csak márciusban bocsátják szabadságra a szolgálati idejüket kitöltött katonákat.

Általában békés jelnek tekintik a szabadságolásokat. Még pedig arra alapítják a békés következtetést, hogy a gárda nem külön hadkiegészítő kerületekből kapja embereit, hanem az összes hadkiegészítő kerületekből, mert a gárda elite-csapat, melybe a legerősebb és szilabsabb legényeket választják ki. A gárdának mozgósítása tehát legnehezebb és hosszadalmasabb, és ha mégis szabadságolják a kiszolgált katonákat, ez annak jelül vehető, hogy Oroszország komolyan akarja a békét.

A többi gyalogezrednek 75 százalékat a rendes hadkiegészítő kerületekből toborozzák, 25 százalék pedig a

lengyelországi kerületekből kerül, mivel külön lengyel ezredek nincsenek.

Az összes ujonczok száma Oroszországban évenként 235.000 ember, a kiket november 13-án hívnak be s január 13-ig kiképeznek, a mikor is a tényleges szolgálat utolsó évét lerótt katonákat tartalékba helyezik.

A béke érdekében különben folytonos diplomáciai tárgyalás van Ausztria-Magyarország és Oroszország közt s egy pétervári tudósító szerint ha nincs is minden nehézség elhárítva, de már az a tény, hogy Oroszország hajlandó volt a békés megegyezés végett tárgyalásokba bocsátkozni Németországgal és Ausztria-Magyarországgal, nagyon megnyugtató hatást gyakorolhat.

A berlini lapok nem szűnnek meg hangsúlyozni, hogy Németország szilárdan ragaszkodik a osztrák-magyar szövetséghez és nem fog elcsábulni az orosz szírián hangától, melyek magokhoz akarják édesgetni, hogy szűn Ausztria-Magyarországgal magával számoljanak. És ez a szövetség a béke legbiztosabb garanzéja. A berlini sajtó hangulatozza egy szeresmind azt is, hogy a Berlin és Pétervár közti viszony javulásában a békének kezességét tekinthetjük s a Néva partján nagyon jól tudják, hogy Németországot semmiképpen sem térítheti el ama kötelezettségeitől, melyeket szövetségeseivel szemben vállalt.

Ha a berlini „Nationalzeitung” pétervári értesülése hiteles, e napokban Oroszország formulázta kívánságát, miképpen szeretné a bolgár kérdést megoldatni. A „National Ztg.” azt állítja, hogy Oroszország követelése a következők: Ferdinánd fejedelem detronizálása; egy görög-keleti vallásu fejedelem megválasztása a törvényes formák között; orosz tábornok kinevezése bolgár hadügyminiszterré; az orosz tisztek visszahelyezése a bolgár hadseregbe. Nincsen módunkban ellenőrizni: mennyiben felel meg a valóságnak a „Nationalzeitung” értesülése. Tekintettel az oroszok által — nem hivatalosan, hanem újságírókban — hangzottatott kívánságokra, ez az értesülés magán viseli a pétervári bélyegyet, de azért igen könnyen lehet pusztán a valószínűség látszatára törekvő kombinációja a „Nationalzeitung” levelezőjének. Ha igaz, hogy Oroszország végre formulázta Bolgárorszagra vonatkozó kívánságait, úgy ennek csak örvendeni lehet, mert ilyen határozott lépés tödősen hatna a helyzet tisztázására, miután eddig a helyzet határozatlanságának főokul éppen az szolgált, hogy Oroszország makacsal vonakodott precizizálni állapotját a bolgár kérdésben. Ha azonban Oroszország tényleg azokkal a kívánságokkal lépett volna fel, amelyeket a „Nationalzeitung” ilyenekül megjelölt, úgy az állapotokban tisztítólag megindult tárgyalásoktól valami nagy eredményt alig várhatunk. Az orosz program jörése (orosz tábornok mint bolgár

utczába fordulni, melyben lakott a büszke voltam barátomra.

Este, vacsora után meglátogattam öket, s midőn beléptem, ott láttam öket egymás mellett az asztalnál, mindegyikük előtt egy-egy könyv.

Örömmel fogadtak, s én bátorságot vettem magamnak az asszonyka előtt levő könyv címlepiját felhajtani s olvasom: „A szegény gazdagok. Irta: Jókai Mór.”

Midőn feltekinték mosolygva, Szepe már elem tartá az ö könyvének címlapját: „A szegény gazdagok. Irta: Jókai Mór.”

Finetta.

A csinos miss Neville.

[41. Foly.] (Angol regény.)

Irta: Croker B. W.

— Aradi Közlöny szerkesztésénél: S. S.

II. Kötet.

XIX. FEJEZET.

Egy nyilvános vallomás.

„Nos?” ismétlé kérdését gyanakodva. „On tudni kívánja eredeti nevemet; örömmel tudatom ezt Önnek, csakhogy ezzel nem lesz okosabb Mrs. Gower. Az én tulajdonképeni nevem O'Neill — O'Neill Nora,” feleltem, így a sarokba szorítva.

„Ah, hisz ez egy valóságos irlandi név, de távolról sem oly szép hangzású mint Neville; nemde Beresford kapitány?”
Mily köszönettel tartoztam unokafivéremnek, hogy magatartását egy pillanatra sem vesztette el, s hogy hidegvérűségét meg tudta őrizni. A legkisebb remegéssel sem ártult el, mily fontos felfedezést tett. Egyetlen, rendkívül sokat mondó tekintetét vetett rám, s azután nyugodtan tovább folytatta értekezését és fásradatlan buzgalommal vezette tovább a társalgást. A mi engemet illet, én képtelen voltam szerepetem tovább játszani; a lakoma többi részén, mely hallgatásba merülve ütem és amennyire lehetséges volt, egy nagy virágváza mögé sáncoltam el magamat. De teljesen elbujtam nem voltam képes a gyakorban érzetem Möriz tekintetét keresztül hatolni a zöld virágfátyolon, mely mögött

Az „ARADIKÖZLÖNY” tározója.

(Január 10.)

Szepe.

— Aradi Közlöny eredeti tározója.

Gyakran elszoktam látogatni az én kedves Szepe barátomhoz, kinek igen szép kis felesége van. Ugy szép és oly kedves, hogy ha valaki azt a kérdést tenné fel nekem, hogy tulajdonképen kit látogatok meg, a Szepeit-e, vagy a feleségét, az ugyan sarokba szorítana.

Természetesen, azt mondanám, hogy a Szepeit, kit mást? ... Hanem ha magamat megkérdőzném, nem hiszem, hogy eszembe jutna Szepe.

Pedig nagyon szeretem őt. Olyan eleven kis ember, alig négy láb magas, s csak egy hibája van, hogy nagyon jó szívvel bír és hogy nagyon szereti a — feleségét.

Egy napon, nagy meglepetésemre, midőn a kávéházba mentem, ott találtam az én Szepe barátomat, komor arccal, újságot olvasva.

— Szervusz Szepe, kiálték barátságosan s vállára tettem kezemet.
Szepe rám nezett azokkal az átható szürke szemekkel, egyet bólintott a fejével s tovább olvasott.

Egészen elámultam. Nem ilyen fogadtatáshoz voltam én szokva. Itt valaminek történnie kellett? — gondoltam.

— Mi bajod? Ki bántott? — kérdém tőle megüdvözve.
— Semmi.
— Hát miért vagy olyan komoly? Szólj, beszélj!

— En! Csaldó! — s olvasott tovább.
Nem tudtam mire vélni a dolgot, de láttam, hogy Szepevel nem boldogulhatok, megfordultam s elhagytam a kávéházat s sebes léptekkel siettem a Szepe lakása felé.

Amint az ajtón beléptem, ismét egy talány előtt álltam, a mennyiben a szép asszonyka ott ült a pamlogon s könyvet szaritgatta egy kendővel, mely már egészen át volt ázva.

— Hogyan? — kérdém meglepetve, — kegyed sir?
Az asszonyka felugrott s indulatosan dobogott lábával.

hadgyermintest, orosz tiszték a bolgár hadseregben) olyan természetű, hogy nemzetközi elhatározások tárgyát egyáltalán nem képezheti, mert az végre sem európai tárgyalások kérdése, hogy Bolgárország fejedelme kiket nevez ki miniszterei s hadserege tisztjeivé. A programnak az a része pedig, amely Európát elv tartozhatik, még mindig nem elég világos. Azt tudjuk régen, hogy Ferdinánd fejedelem eltávolítását kívánják képezni Oroszországnak, s mint Európa egy államának sem volt része abban, hogy Ferdinánd fejedelem megválasztásának s trónját elfoglalja, úgy egy hatalom sincs, a mely el nem ismerné, hogy a bolgár fejedelem állása mindaddig törvénytelen, míg a hatalmak megválasztását mind el nem ismerték; de a fejedelem detronizálása ez elismeréssel még nincs végrehajtható s ha Oroszország a módokat nem jelöli meg, a mint ezt kívívni akarja, a bolgár kérdésben a legényesebb pontot csak érintette, de megoldása felé előbbre nem vitte. S mi nem az elvi elismerések ügyét, hanem az a részben teendő bármely gyakorlati lépés megjelölését s megállapítását tartjuk szerfelett nehéznek. Ferdinánd fejedelem esetleges utódjának nem vallást, hanem nevét kellene megmondani. Ki Oroszország jelöltje? Elfogadják-e a hatalmak, ha ugyan a Coburg elmege s az új jelöltet a bolgár megválasztják: ezekre a kérdésekre amíg Oroszország feleletet nem ad és nem kap, addig a bolgár kérdés ott van, ahol eddig volt. S azt a „National-Zeitung“ egész közleményét, ép mert egy irányban sem vinné előbbre az az ügyet, nem annyira diplomáciai letelezésnek, mint inkább hírlapi kombinációnak tartjuk.

Nagyérdékű fejtegetések vannak a „Kölnische Zeitung“ legutóbbi vezércikében az osztrák-magyar-német viszonyokra nézve. A nevezett lap „Ausztria 1887-ben“ cím alatt visszapillantásokat vet a múlt év történetére s az utóbb kifejlődött diplomáciai bonyodalmakat éles kritika alá veszi. Ott az orosz politika vereségének a szlovák közt, speciálisan Bolgárországban, de helyteleníti, hogy az osztrák-magyar monarchia „Bulgáriában politikai pozíciót foglalt el“, mert e pozíció megvédése háborúra kell, hogy vezessen. E közben a „Kölnische Zeitung“ a következő, nagyérdékű nyilatkozatot teszi: „ha Ausztria-Magyarország bármikor valamely nagyhatalommal háborúba keveredik, a német nép Ausztria-Magyarország elleneségei ellen fordítandó a fegyvert, akár Bulgáriának hívják a háború indító okát, akár bármi másnak. Maga Bulgária is róknak nézve csak addig Heubach, a mig remélhetjük, hogy a háború elkerüljék.“ Nincs most tehát nyilatkozatra reflektálni, csak felhívjuk olvasóink figyelmét a fejtegetésekre, melyekkel sokban nem értünk ugyan egyet: — így például mintha monarchiánk állásfoglalása a keleti kérdésben provokáció jelleggel bírt volna, — de e fejtegetések igen érdekesek s német felhívatóság részről ugyasólván először nyujtanak tiszta képet a német politika utjairól és számdékairól.

Városi közügyek.

— Arad város decemberben. —

(Polgármesteri jelentés.)

Tekintetes törvényhatósági Bizottság!

Az 1887. év december havára vonatkozó jelentésemet van szerencsém a következőkben előterjesztani:

hallgatagon és felizgatva ültem. Mennyire örvendem, midőn végre jelt adtak az asztaltól való felkelhetésre, midőn a székek fölé toltak s mindenki felemelkedhetett helyéről. Mennyire örvendem, hogy szívetem végre kitárhatom nagynémem előtt! De egy nő teljesen elfoglalta őt s miután beláttam, miszerint teljesen lehetetlen hozzá jutnom, szívesen elfogadtam mrs. Vane azon ajánlatát, inkább menjünk a képcsarnokot megtekinteni. Lassan haladtunk fel egy széles meredek lépcsőn, mely egy hosszú karzatra vezetett, melyről át lehetett tekinteni az alsó udvart. Itt pihenőt tartottunk s a korláthoz támaszkodva végig tekintettünk a vidám, ünnepélyes képen. Hosszu uszályok és aranytűl ragyogó egyenruhák mozogtak ide s tova; indiai hercegek, diszes bársonyruhában és remek gyémántokkal kirakott övekkel és kis művésziessen fejjükre illesztett turbánokkal tündek ki a tömegből.

Még nem sokáig néztem a fényes színdarabot, midőn éretem, hogy valaki felém közeledik — nem is lett volna szükséges, hogy a korlátra támaszkodj, kék, aranytűl hímezett kabát újra tekintetek, anélkül is tudtam, ki lehet az.

„Nora“, mondá komolyan, „végre megtaláltalak! Régen sejtettem, hogy mi úg is találkoznunk fogunk.“

„Mit talált?“ kérdé mrs. Vane, ki még mindig az udvar tarka képeinek szemlélésébe volt elmerülve — kíváncsian megfordulva.

„Az én eltűnt, régen nélkülözött unokanővéremet, O'Neill Norát“, viszonzá Möriz, kezemet megfogva

„Micsoda?“ kiáltá. „Mit mond Ő — unokanővére, kiről Györgynek beszélt?“ szemei tágra voltak nyitva, és hihetetlen nézett majd réd, majd rém.

„Igen ugyanaz“, viszonzá oly hangon, melynek meg kellett őt győzni.

„Csak nem kívánja, hogy elhagyjam, miszerint ő és miss Neville egy és ugyanazon személy?“ mondá birtelen leülve. Mintha testileg és szellemileg teljesen megsemmisítve érezné magát.

„O'Neill Nora éppen most ismerté be személyazonosságát miss Neville, egy tuczt szavahírhő tanu előtt.“

„Tehát te vagy O'Neill Nora“, mondá mrs. Vane csodálkozva és folyton rém nézve, miután a helyzetet szokásos élénkséggel át-

A közegészségviszonyok, bár a betegülések száma növekedett s a halálozások száma is 8 esettel több volt mint az előző hónapban, általában kedvezőnek tekinthetők.

A hurutos tüdőbajok s a csuzos bántalmak e hónap tulnyomó számban jelentkeztek. Az idült gümőkör szintén többször jött elő.

A hevenyfertőző kórok között a kanyaró és bárányhimlő szórvaonyosan, összesen 43 esetben merült fel. A tifus és háthurut 2 esetben, a difteritiz 3 kedvezőleg lefolyt esettel, a croup 3 halálos esettel, a vörheny 2 esettel fordult elő.

Elhalt a városi lakosságból 66 egynén, 32 fi, 34 nő, ebből eskik a csecsemőkora 33%, a serdülőkora 9%, a felnőttéskora 41%, az előhaladt korukra 17%.

A megyei kórházban ápolottat 318 beteg, az izraelita kórházban 11, összesen 329, kik közül gyógyult 121, javult 29, meghalt 10, apólas maradt 169.

Aó aradmegyei kórházban ápolottat 34 helybeli illetőségű egynén.

A halálozásokévi aránya e hónapban 1000.20.4. A népességévi mozgalom eredménye hasonlóan kedvező volt. A szülöttek száma az elhaltakét 35-tel felülmúlta.

Elve született 101 gyermek, 57 fiu és 47 leány, törvényes 48 fiu, 39 leány, törvénytelen 6 fiu 8 leány.

A szülöttek évi aránya e hónapban 1000.31.2. A személy és vagyonbiztonság kielégítő volt, a mennyiben azt nagyobb mérvű bűnesetek meg nem zavarták.

A 13 esetben előfordult kisebb tolvajlái eset között a tettesek mind kipuhatoltattak.

A kihágási bíróságnál mult hóról maradt 4 ügy, decemberben befolyt 97 ügy, összesen tárgyalás alatt állott 101 ügy, elintéztetett 75, a kir. bíróságokhoz áttétetett 23, tárgyalás alatt maradt 3.

A kapitányi hivatal hatásköréhez tartozó kihágási ügy tárgyalatott és elintéztetett 16.

Letartóztatva volt 19 egynén, eltolonczoltatott 11, kiutasítottatott 4, rendőrileg fonyitottatott 4.

Nyilvántartásba vétetett 351 eseléd, 163 gyári munkás és 43 idegen és munkát kereső.

A vendéglőkre számla volt 768 utazó. Szolgálati viszonyból eredő panasz tárgyalatott 29, eseléd megnyitottatott 37.

A kapitányi hivatal mint iparhatóságánál iparjogvisitányt nyert 17 iparos és 15 kereskedő. Iparát megszüntette 8 iparos és 4 kereskedő, áthelyezte 3 iparos és 6 kereskedő.

A tanonci lajstromba vezetett 5 iparos és 7 kereskedő tanonci; felszabadult 1 iparos tanonci, a tanonci viszony megszűnt 3 kereskedőnél.

Jelentkezett 43 segéd, munkakönyvet kapott 12, ideiglenes igazolványt 2.

Az iparkihágási iktatóba befolyt 46 ügy, büntetett 1 kereskedő és 45 segéd.

A városi szegény ápolóházban elhelyezve volt 29, a hónap végén maradt 28.

Élelmiszterekre 868 adag meleg étel és 868 adag kenyér szolgáltatott ki.

Havi segélyben részesített szegények száma volt mult hó végén 261, decemberben felvétetett 9, elhalt 10, maradt a hó végén 260.

A város által tartott árva és lelenéz gyermekek száma volt s maradt 44, szolgálatba adatott 1, maradt 43.

Nem a város által dajkaságban tartott gyermekek száma november végén volt 141, decemberben bejelentetett 15, elhalt 1, más helyre vitetett 3, maradt 147.

A gáj külvárosi alkaptányi hivatalnál kisebb kihágásért büntetett 7 egynén, nyilvántartásba vétetett 9 eseléd és 173 gyári munkás.

Tíz 3 esetben volt; december 3-án az

látta. „No ez nagyszerű anyag egy három kötetes regénynek, én fogom ezt megírni, ez lesz a címe: „Munkapora titka“ vagy „Miss Neville leleplezése.“ Alapjában veve mégis mily kicsiny a világ — elveszitenek egy leányt Irland mocsaraiban és egy indiai bálban találják meg.“

„Egész Irland csak nem áll mocsarakból“, viszonzá Möriz komoly nehezeltéssel.

„S milyen raffinirozott, alattomos leány“, folytató „mennyire tútra vezetett engem, valóban, nem tudom, mit szóljak ehhez!“

„Mit szóljak én? Azt hiszem, legelső sorban csak erről lehetett beszélni“, vágott közbe Möriz mosolyogva.

„Tudja Ön, hogy az egész dolgot elmeséltem neki“, folytató mrs. Vane, fokozódó élénkséggel, „titok leple alatt, mint regényes történetet elmondtam neki az egész dolgot! Oh te ravasz lélek! S milyen incifurcsinok nézett ki a közben. Most már tudom, miért nevetett akkor oly rettenetesen; most már értem, miért pirultál úgy el. Oh te utálatos kis schwindler!“ e közben nevetve meglökött.

„Igazán szegénylenem magam, hogy egy ily gyermek, egy ilyen jámbor leányka így rászedett. Vessze el s szídjá le jól Beresford kapitány ur. Ha hónapig kellene száraz kenyér és víz mellett egyes fogházban tartani!“

Mrs. Vane száradata kiegészített zavaromból s bőven időt engedett arra, hogy összeszedjem magamat.

„Jer“, mondá „jer velem; nézzük meg együtt a képeket. Tanácsát minden esetre meg fogom szívnálni.“ jegyzé meg mrs. Vane fel fordulva, miközben eltávoztunk. „Latod Nora, hogy nem egészen alaptalann emeltem ki. Molly Beresforddal való családi hasonlóságodat.“

„Nekem nagyon csodálatosnak tűnik fel, hogy nem gyanakodtál. Alig tudom felgögni, hogy nem jöttél reá“, válaszolám most már egész határozottan.

„Magam is csodálkozom — most már, hogy ismerem a valót — elvakultságomom. De sejttem sem volt arról, hogy unokanővéremnek itt a tengeren túl rokoni vannak, még kevésbé arról, hogy mrs. Neville unokaháza. Most már értem, miért kerültél. Tehát nemcsak azért volt, mert nem tetszettem?“ kérdé komolyan.

„Oh nem!“ viszonzám egész nyíltan.

„Mond meg nekem Nora“, kezdé meg a

első aradi gyűlép részv. társaság ségai telkén egy árpaszokakazal kétharmad részben leégett: decz. 19-én a lyceum melletti hordó-mosó szü fedélzetét gyúlat ki: decz. 19-én pedig a Mikló-utcai 78—82. számú ház égett le.

A községi bíróságnál november hó végén maradt 320 ügydarab, decemberben befolyt 909, összesen elintézés alatt állott 1229, ebből elintéztetett 974, elintézetlenül maradt 255. Végrehajtás fogantatott 116, árverés 2.

A katonagye k szabályszerűen vezetettek.

Idegen illetőségű hadköteles utóállított 7.

Tartozkodásra és távozásra jelentkezett 289 közös hadseregbeli és 301 honvéd.

Az 1869. évben született népfelkelők öszvoirása befejeztetett. Öszvoiratott 248 helybeli illetőségű népfelkelő.

Az 1868. évre vonatkozó utonevezési előmunkalatók foganatba vettek.

A hónap folyamán elszállítottatott a vendéglőkben 31 fittizet; magánosoknál 9 fittizet, 4 huszár 12 lóval.

Elfogat kiállítottatott 7.

Az adóbe hajtás eredménye a következő volt:

Allami adóban befolyt frt.	23139.10
Leiratott	12183.54
Összesen frt	34322.64
Hadmentességi díjban bef.	446.78
Leiratott	34.—
Összesen frt	480.78
Községi adóban befolyt	8573.99
Leiratott	495.68
Összesen frt	9069.67

Közmunkaváltásdíjban befolyt

Leiratott	341.47
Leiratott	68.60
Összesen	410.07

Jog- és bélyeg illetékben befolyt

Leiratott	984.92
Leiratott	156.63
Összesen	1141.55
Idegen adó befolyt	1034.31
Leiratott	680.78
Összesen	7842.19

Az adóügyi osztály befejezte az 1888. évi adó. közmunka és tankötelekek összelrását, az I. II. oszt. kereseti adó kivételét, és az 1888. évi közadó főkönyvek szerkesztését.

Az árverepntár forgalma, bevételben: novemberhavi maradvánnyal 23745 frt 36 kr kiadás volt 14970 frt 37 kr maradvány 8774 frt 98 kr

A házi pénztár forgalma a következő volt: bevételben frt 62685 99 1/2 kiadás volt 62685 15 1/2 maradvány frt — 84

A közmunka-alap bevétele volt

kiadása	frt 2505 67
kiadása	846 13
maradvány frt	1659 54

Védgátépítési alap bevétele volt frt 13933 85 kiadás 179 70 maradvány frt 13754 15

Különléle alapok bevétele volt

kiadása	frt 257890 58
kiadása	9368 56
maradvány frt	248522 02

kövezetvám befolyt frt 2927.39 helypénzben 2275.99 partvámiban 67.84

Összesen frt 5271.22 kiadás 922.96 maradvány frt 4348.26

Az italmérsébi jog házálalkos kezeléséből december hónapban befolyt 6392 frt 58 kr kiadás 1053 frt 84 kr

tiszta bevétel 5338 frt 64 kr.

A mértékhatélesítő hivatalnál hitelesítet-

beszédet, miattal egy nagy elfogadó szobában egy székre vezetett „moud meg nekem öszintén, miért szöktél meg hazulról?“

Semmi válasz.

„Igaz ugyan, hogy jó vége lett; de e lehetőség ezer lehetetlenséggel állt szemben, de nem tudom mit örltség volt egy oly fiatal lánynak, mint a te, világnak neki indulni. Te nem tudod mennyi gondot és félelmet okoztál!“

„Kinek?“ kérdém élesen.

„Nekem. Nora!“

„Látod Möriz“, mondám a felálltam, hogy szavamnak nagyobb nyomatokat adjak, „én megszöktém, nem tudom ezt s nem is szegénylenem magam ezért. Boldog otthont találtam, hol senki sem aláz meg.“ hangsúlyoztam. „Mr. French és miss Fluker nem voltak jók irántam, és ez utóbbi bizonyára csak örendett, hogy megszabadul tőlem. Oh, oly boldogtalan voltam Gallowban!“

„Igen, azt tudom!“ vágott hirtelen zavamba, „de miért nem irtsd ezt meg nekem? En mindent elkövettem volna, hogy életed vidámság és kedélyessé tegyen!“

„Azt hiszed, hogy Gallowban megmarhattam volna miután tudtam a t?“ kiáltám s arcom lángba borult. Oh, egészen más volt az, egy levélben Möriztől megválni, mint most mindent szemtől szembe ismételnem.

„Hallgas rám Möriz“, folytatám reszkető hangon s izgatottságtól levegő után kapkodva. „Mint unokatestvérek a legjobb barátok maradtunk“, mondám s kezemet nyujtam neki.

„Szívvel örvendek, hogy téged unokatestvéremnek nevezhettek; de nagyatyámnak adott szavunkat felejtésük el, tessékük el a feledés homályába s ne is említették, a mig élünk. Igérd meg ezt!“ dadogtam csaknem sírva.

„Majd megmondolom meg.“ válaszolt Möriz kitérőleg, de egy szívélyes kezesorítással. Együtt lementünk s megtekintettük a könyvtart, legyörgvnyjteményt s a porcellán szobát s midőn nagynémemmel és mrs. Vaneval találkoztunk már egészen barátságos rokoni lábon állottunk. Utóbbi okosan tudatta barátainkkal, hogy miss Neville és Beresford kapitány éppen most feledezték, hogy unokatestvérek. Így minden simán folyt le, s midőn Möriz gondosan köpnyembe burkolt s a kocsihoz lépett, legkevesebb sem esett rosszul, hogy „felválhattam.“

(Folytatása következik.)

tett 1770 drb bordó, 177 folyadék méreze, 22 szárazanyag mérő, 13 mérleg és 8 kalmar súly.

Hitelesítési díjban befolyt 691 frt 30 kr. A közmunka ledolgozása folytatottatott, ledolgoztatott 35 kettőfogatu, 2 egyfogatu és 100 kezi napszám; megváltatott 104 kettőfogatu, 6 egyfogatu és 61 1/2 kezi napszám, leiratott 20 kettőfogatu és 250 kezi napszám. Ledolgozatlanul maradt 88 kettőfogatu és 717 kezi napszám.

A hátralekösook ellen a szabályzerű eljárás vétetvén alkalmazásba, a megváltási összeg háromszorosaival bírságotlaltak.

A külhatárban a szent-tamási dülloben a belvizek levezetése végett átvágot Holtmaros védgát betömetett.

A mőnevolgyi dülloben szintén a holtmarosnak a száraz ér levezetése végett átvágot védgátjába egy fából készített záró készülék illesztett.

A hasznos házi állatok között, egy lépfene és egy takonykór esetén kívül, más ragályos vagy járványos betegség nem fordult elő.

Arad, 1888. január 6.

Salacs Gyula, kir. tanácsos, polgármester.

Arad, 1888. január 6.

Arad, 1888. január 6.

Arad, 1888. január 6.

Arad, 1888. január 6.

Arad, 1888. január 6.

Arad, 1888. január 6.

Arad, 1888. január 6.

Arad, 1888. január 6.

Arad, 1888. január 6.

Arad, 1888. január 6.

Arad, 1888. január 6.

Arad, 1888. január 6.

Arad, 1888. január 6.

Arad, 1888. január 6.

Arad, 1888. január 6.

Arad, 1888. január 6.

Arad, 1888. január 6.

Arad, 1888. január 6.

Arad, 1888. január 6.

Arad, 1888. január 6.

Arad, 1888. január 6.

Arad, 1888. január 6.

Arad, 1888. január 6.

Arad, 1888. január 6.

Arad, 1888. január 6.

Arad, 1888. január 6.

Arad, 1888. január 6.

Arad, 1888. január 6.

Arad, 1888. január 6.

Arad, 1888. január 6.

Arad, 1888. január 6.

Arad, 1888. január 6.

Arad, 1888. január 6.

Arad, 1888. január 6.

Arad, 1888. január 6.

Arad, 1888. január 6.

Arad, 1888. január 6.

Arad, 1888. január 6.

Arad, 1888. január 6.

Arad, 1888. január 6.

Arad, 1888. január 6.

az eddig fennállott két tüzoltó-egylet vagyonát elszámolja és a megválasztandó új egyleti pénztárnok és szertárnoknak átadja. Mitután az alakulással járó előzetes költségek a bemutatott számlák szerint meg-szavazattak, következett az egyleti tisztviselők megválasztása. A kijelölt-bizottság részéről elnöknek H r u z e k Béla új-arádi tekintélyes polgár, a községi tüzoltó egylet volt eluoké proponáltatott, de a nagy többség M e d v e c z k y János népezerű járásbíró névét hangoztatta és általános lelkesedéssel meg is választotta.

Mire az új elnök az érette ment küldött-ség élén a városzhatertérben megjelenén, a kiüntetés meleg, rokonszvas szavakban megköszönte. Ez után megválasztottat közfel-kiáltással elnöknek: W o p f n e r György, tiszteletbeli elnöknek H r u z e k Béla, titkárnak: H o u n Ádám, segédültsnek: F r e u n d Adolf, pénztárnoknak: W a l t e r Alajos, ellenörnek: P o s p i s c h i l Bernat, ügyészeknek: R i t t i c h Antal dr. orvosoknak: S z á r n y a s e y Béla dr. és P o l l á k Mór dr., tiszteletbeli tagnak: W a l t e r Alajos, mérnöknek: S k e r t János és 18 választmányi tag. A főparancsnoki álsá betöltésére féket nem ismerő lelkesedéssel egyhangulag T e r n a j o C a e s a r választatott meg, ki után a közgyűlés egy küldöttéget menesztett R i t t i c h Antal vezetés alatt. Érdekes jelenet fejlődött ki, midőn a küldöttégh T e r n a j o C a e s a r -hoz indult: a küldöttéghhez majdnem az összes tüzoltók csatlakoztak, kik Ternajó laká-sán megjelentek és R i t t i c h Antal meg-ható szavakban adta tudására a közgyűlés egyhangu határozatát és felkérték, hogy a közgyűlésen megjelenni sziveskedjék és a mű-szaki tisztikar megválasztása felett intéked-jék. T e r n a j o az ünnepélyes pillanat erős hatása alatt elrészkenyvedve, körülbelül a következő szavakat intézte a küldöttéghhez:

Tisztelt Uram!

Mindenek előtt kedves kötelességemnek ismerem köszönetemet kifejezni azon meg-tiszteltetésémért, a melynél fogva ily tekinté-lyes számban idefáradni és a közgyűlésen egybegyűlt bajtársak azon akaratát, hogy t. i. a főparancsnoki tisztet elvállaljam, — nekem meghozni szivesek voltak.

Azon kötelem, mely engemet a tüzoltó-egylethez köt, oly erős, hogy Isten látja lel-kemet, mennyire kitűdöttem magamban, mig végre azon komoly elhatározásra jutottam, hogy ez idő szerint, az egylet szolg

tálmán az annak szintén a közsegi vagyon gyarapítására rovaros pozitív károkat okozni, — egyáltalában nincsen szándékomban, csupán csak azt kívánom konstataálni, hogy egyelőre 11 évet kiszolgálva elévéltségét bebizonyította azzal, hogy közsegi üzemében és vidékünkön is nemcsak tért hódított, hanem elvégre a közsegi tüzlő tüzelti összehúzódás által, újabb alakuláskor idejére intézményünk fenállása biztosra tett; elvittük tehát egyelőre közsegi erővel azon magaslatig, a meddig a nemes ember nem hárthatja meg az életét, hanem férfiaknak társadalmának kell.

Tízennegy és fél évi pályafutás után, mely életemnek bár tövise, de mégis egyik legbecesebb időszakai voltak, a lélek és test töretlen erejével tekintethetünk vissza a jól végzett munka megadott gyümölcséire, a jó hárs kivitt gondjaimra, e tudatlan valóban büszkék vagyunk önk szeretetéből kifolyó megváltásunk által a kivívott bizalomra, érdemeink sorsai közé számíthatni és éppen azért végtelenül fáj a keblemre neheztől azon tudat, hogy komoly betegségek okozta testi fogyatkozásaim, a várságnál beállott események következtében, az oly sok édes örömet s a munka fáradsámai közepett is annyi üdülést s megnyugvást okozott egyelőre tartósán látogatott most megszoktam meg.

De fáig igen fáig különösen az, hogy én tagtársaimnak, a kiknek lekötelező előzettségével, a szolgálataba odaadó készségével, s bizalmosságával oly gyakran találkozni alkalmam volt, s a kiknek hathatós támogatása és odaadó segítése nélkül nehéz tisztelet betölteni képes sem lettem volna — s a kik a megpróbáltatás súlyos pillanataiban, engem annyi viszontagságok keresztesül oly példátlan kitartással támogattak, s végre a kik iránt mind ezétek mély halál, viszont legbensőbb ragaszkodást és ösztöne barátságát érezek, megtró egyszemem miatt a nehéz válság perczében szóbeli köszönetem sem adhatók.

De nem is adhatom én azt egy, mikép óhajtottam volna jelen bucsúság soraimmal sem, mert bajtársaim kedves társaságára, — ösztöne barátságára való emlékezést miatt erőt veszt rajtam az elfoglaltság és beteges izgatósságomat erősen növeli.

Engedjék meg tehát szeretve tisztelt uraim, hogy végleges elválasztást remélve úzve elviselhetlenem ne tegyem, s engedjék meg, hogy rövidséggel, de az őszinte szív egész lángoló melegével köszönjem meg önöknek igaz barátságukat, szeretettel kitüntetett nyilvánulásából eredő nemes bizalmukat a jelenből — s a lekötelező előzettségüket és hűséges támogatásukat a múltból, a melyeknek jótékony felelőssége a tette buditó voltát velem annyiszor, de annyiszor éreztetni szivesek valának.

Buzgón kérem önök uraim, hogy most, a midőn határozott leköszönésem által önököt fáig szívvel megválni kényszerülök s így köztünk a tiszteltóság terén minden érdek viszony megszűnik, az egyelőre további vezetéseim soha sem előtti el nem tévesztsek azon szellemi jogosultságokat, a melyet önk elejébe a tiszteltóság fejlesztésén kívül első sorban a legzenetebb honfium kötelességét, az egyelőre is, édes hazai nyelviünk buzgó ápolását és terjesztését jelöli ki, s kérem tegyék továbbra is magukévá az azon lehagzásasbalm eszmét, mely szerint elengedhetetlen köteleesség minden jóra való honpolgárnak az, hogy keble melegen meggyújtott szövevényeket a magyarságot s ezzel fázás haszánk érdekében magasan fellobogtassa, — melyért ezután nemcsak színtársaságként fellángolni, hanem szíves kitartással lelkesülni is kell.

A mi az egyelőre tüzlőtű-egylet jövőjét illeti, az a két helybeli tüzlőtű-egylet szerencsés és hűni szeretem, hogy barátságos egybeolvadás által már most helyes és egészséges mederbe van terelve s így miút biztos kikitőbe méltóságúteljesen nézhet elébe közsegiünk lakó saira nézve oly fontos és kiváló érdemekkel bíró fejlődésének; ezek szerint tehát remél, kinek szinte volt egy kis részem a minden oldalról sürgetett egyesülés létrehozásában, már most egyáltalán semmi szükségem nincsen.

Mindezek után lelkemből kívánom, hogy hála az égnek most már egy testté tömörült tüzlőtű bajtársak vállalatainak teljes kielégítésére törekvő működéseiket, a legfőbb gondviselő legzenetebb áldása kísérje s ne kerüljön útjukba többé oly akadály, mely az egyelőre megszentelt érdekei előmozdításának rovására lenne, a melyet ezután már most egyesült erővel le nem győzhetünk.

Már most tehát nem tehetek egyebet, mint jó kívánataim egyszerű nyilvánítására szorítkozom, a melynél fogva arra kérem sorsunk nagy Istenét, vegye őriest alá hasznos életüket s engedje, hogy szeretett várszünk jól felfogott érdekeinek szem előtt tartása mellett a jövőben fokozott, kétszerezte tevékenységgel, szíves kitartással, közsegiünk lakosainak tömeges támogatása mellett, semmi és senki által többé meg nem zavartatva, áldásos békeben működésüknek közre, a mindnyájunk által elérni óhajtott célt felé — és ha baráti keblekben akad egy kevés helyeskedés, fogadjanak be kérem engemet, miként én az önk kedves emléket szívémben hallásom és örömmel örökre beszámolom.

A közsegi elnöke Ternajgo Caesernak a közsegi tüzeltűs intézet levetelt felolvasította a mi a tüzlőtűs között általános lehangoltságot, mondhatni elkeseredést idézett elő. A mire a közsegi elnök indítványára elhatározta, hogy Ternajgo Caesar főparancsnoki állását egyharmad olvartan rokonzenes és közbecsült szakférftárval, miút ő, be nem töltöhető, ennél fogva ártásította, hogy főparancsnoki állása előmozdítására nézve két heti gondolkodási időt adott neki. Ezek után a közsegi elnök Ternajgo Caeser főparancsnok és a haza életével való szót osztott.

A mint értesültünk vasárnapdelután Ternajgo Caeser az utabban nála járt küldöttég előtt kinyilatkoztatta, hogy a főparancsnoki tisztelet elfogadja. A minak mi is igen örövendük, hogy Uj-Aradon a tüzlőtű-egylet lobogója ismét Ternajgo Caeser kezébe került, ki azt a magyarságot javására akkora szerencsével lobogtatta.

H I R E K.
Arad és Vidéke.
— Aradvármegyé közigazgatási ülése. Aradvármegyé közigazgatási bizottságának január havi rendes ülése a szokott időre azelő nap miatt egy héttel elhalasztott s ja-

nuár 20-án délelőtt 8 órákor fog megtartatni.
— Aradvármegyé állandó választmánya a közsegi ügydarabok előkészítő tárgyalások véget ténap délelőtt ülást tartott, a napirendre tüzlőt tárgyalva nagy halmozata miatt azonban az összes ügyeket nem készíthetvén elő, ülését ma délelőtt 10 órákor folytatja.

— Uj közgazdasági előadók. Az 1882 évi XX. törvényzikk alapján kinevezett közgazdasági előadók a következők: A rad sz. kir. városban: Marschall Lajos dr. kamarai másodtitkar. Arad megyében: Bokszyen: Barkossy Kálmán algyestí birtokos. Békésmegyében: Orosházián: Székács István, Trauttmundorf gróf uradalmi felügyelője, Csannadmegyében: Makón: Kirván Dencs makói uradalmi ügyész és megyebizottsági tag, Hunyadmegyében: Benczenzen: Kun István gróf nagybirtokos.

— Vadászati Tompán. Purgly Lajos nagybirtokos vendégérető házat vasárnap korraggel egy nagy vadásztársaság kereste fel. A ritka vendégérető hazigazda a vadásztársaságot gazdag reggelivel vendégelte meg, mire a vadásztársaság: szünök kiment a hajtőkerületbe, de a roppant hideg miatt csak egy kört és egy hajtőcsinálhatott. A vadásztársaság mégis számos vadat ejtett zsákmanól. A vadásztársaság tagjai voltak: Purgly János, Boros Béni országgyűlési képviselő, Kabdebo Géza ezredes, Szalay Károly, Szalay Antal, Kugler István, Fábán Lajos, Szathmáry János, Naszádi Ivan, Institoris Kálmán Aradról és Vertán Csaba, Babó Imre, Kovács Odón, Glatz Antal, Lonovits Gyula és Jakabffy Miklós a vidékről.

— Érdekes elvi határozat. A belügy-miniszter közelebb határozatilag kimondta, hogy a gabonának köből szerinti eladása vagy megvételje az 1879. évi XL. t.-cz. 136. §-ba utkozó kihágást képes, s az adószételt megsemmisítést és pénzbüntetést kiszabását vonja maga után.

— Csődök 1887-ben. A lefolyt évben 66 magyarszági csődhatóság 332 csődöt nyitott meg, ezekből 51 Budapestre, a többi az ország nagyobb helyiségei és városaira esett. Az aradi és közsegi helyi törvényszéknél azonban egy csőd sem nyitottatott.

— Ma óras polgármestere — mint a „Maros” írja, — fogylmi vizsgálatot kért a hűten maga ellen, Csanádvármegyé alispánjától, azon ót kompromittáló gyanúsítás miatt, mintha ó a pálinkafőzés ügyében hozzáfordulókat arra lázította volna, hogy a rendőrkapitányának ne engedelmesséjedjenek. A fogylmi vizsgálat megeitéssel Náva Imre megyei főjegyző bízottat meg. A vizsgálat folyamán kiderült, hogy Major Miklós polgármester a kapitány rendletét ellen senk nem lázított e körülmény konstátálásával neki teljes elégtételt szolgáltatott.

— Díszes esküvő volt f. hó 7-én délután Világoson, akkor vezerte őltárhoz Kripp Vilmos borosjenői s. jegyző óz. Repeceki szől. Török Ida úrnő kedves leányát Arpadka kislányt. Nászgyón: Hofbauer Zsigmond kir. járásbíró és Bildbauer Jozsef bírlo, koszorú lenyok: Hofbauer Rozsika és Hilák Juszt kislányok, vőfélyek: Hofbauer János és Török Zoltán voltak. Esküvő után, Galán Najmányi Béla úrnál a menyasszony sógoránál volt a lakoma, Hoffbauer nászgya a fiatal párna, Horvát Lipót eskető lelkész az örömanját, Vertán szolgabíró a házigazda és neje, Najmányi a vendégégzesegére mondottak csatlósos felkösöntöket. Vacora után a fiatal pártúca kerekedett s a reggeli órák vezettek véget a barátságos lakomának.

— Évi bérleti meneti jgyek a magyar királyi államvasutakon. Az utazó közönség által rendkívül felkapott éves bérleti jgyek az 1888-ik évre is kiadának a magyar királyi államvasutak vonalaira. Ezen bérleti jgyek azon előnyövel járnak, hogy bármely vonalra, illetve a magyar királyi államvasuti hálózat bármely részére válthatók s e mellett árai oly alacsonyakra vannak szabva, hogy többször utazásnál jelentékeny menetdíjmenteskedés mutathatók. Nagy előnye a jgyeknek az is, hogy nem kell velük helyjelvényeket a pénztárhoz fordulni. E jgyek a keleti expressvontat kivételével az összes vonatok, tehát a gyorsvonatok használására is feljogosítják birtokosaikat s ezenkívül 25 elgr. podgyász szabadsulra adnak igényt. A mi e jgyek árat illeti, azok aránylag annál olcsóbbak, minél nagyobb távolságokra váltaknak. Így például a budapest-öröki vonalra (221 km) egy bérleti jgy ára az I. osztályban 218 frt a II. osztályban pedig 170 frt; a budapest-kolozsvári vonalra (400 km.) az I. osztályban 235 frt a II. osztályban pedig 184 frt; a budapest-brassói és budapest-rutkai vonalon pedig (1045 km) az I. osztály bérleti jgy 316 frt, a II. osztály pedig csak 245 frt. Ezen éves bérleti jgyek a m. kir. államvasutak menetjegyjirodásában rendelhetők meg, még pedig posta útján is, a mely esetben megrendeléshez a birtoltosság a egy névjegyalaku arczkép csatlalendő. A részletes díjszabás, mely a bérleti jgyekre nézve kimerítő felvilágosítását szolgál, a m. kir. államvasutak igazgatóságának személyidiszabási ügyosztályában (Bpest, Andrássy út 75) valamint a lenntjelzett városi menetjegyjirodában is díjmentesen kapható. Budapest, 1888. január 6-án. Az igazgatóság.

— Kis halott. Kun Zsolt Vilmos aradi polgátrársunkat súlyos csapás érte szerelést és kedves fia elhalálkozásával. A korán elhult kis halotról a következők gyászenetlent adottat ki: „Az özlő szív megremeghetetlen fájdalommal tudatja minden rokon és résztvevő barátaink nevében is, drága gyermekünk Vilmos-

kának a folyó évi január hó 9-én reggeli 6 órákor életének 4-ik tavaszán rövid kinos szenvedések között törtétt gyzásos elhunytát. A szülők reményét, örömet, sirba vívó letört virágzást hull tete-méi január hó 10-én d. u. 3 órákor föltak. Magyar-utca 20. sz. házból, a Csutak Károly aradi első temetés rendező intézete „Eutrepis des pompes funébrés” által a helybeli közsirkertben örök nyugalomra helyeztetni. A korán elhunyt kised sírja felett viraszok kegyelét Beke lengylen porai felett. Arad, 1888. január hó 9-én. Knizer Vilmos és neje szül. Farkas Róza szül. Ravasz Imre és neje szül. Vaszé Katalin kereszt szül. Farkas Viktorin nagynéje, Knizer Imre és Katica testvér. Saacs Lőrinc és neje szül. Gátray Franciska nagyszül. óz. Farkas Mária dányja. Saacs Mariska és Klementina unoka testvérei.

— Kemény idő. Aradon tegnap délelőtt ismét nagyobb mérvű havalas volt. A mi utcazi közlekedést nagyban akadályozta és sok dolgot csinált különösen a házestereknek. A fűtőken és mellék utcákban száz és száz ember foglalkozott az utcákon és aszfalton a hó eltakarításával. Délután 3 és 4 óra közt hó, dara és eső vegyvet hullott, mi nem kis mértékben kezdte elhárítani a közönséget ebben a rengeteg hó hóválagban a — tavaszi áradástól.

— Boór Imre zsigmondházi jegyző bűnygyében ma délelőtt 9 órákor fog a kir. törvényszék bünygyi osztálya a törvényszék kistermében, Ottubay Károly elnöklele alatt végtárgyalást tartani, mely bünygy szoros összefüggésben van Aszud Mózes bíró és Brasovszky Antal pénztárnok bünygyével. Minthogy 63 tuz és káros van beidézve, a végtárgyalás valószínűleg az egész napot igénybe veszi. Elsőrendű vádlott Boór Imre, II. és Károly dr. ügyvédet, harmadrendű vádlott Brasovszky Antal, Báltaszkéi Lajos dr. Gyvedet választotta védőül, másodrendű vádlott, Auszud Mózes védőjének külté meg nem tudat. A 31. súrdoldu vádhatározatból a következőket emeljük ki: 1886. évi november hó 27. óta vizsgálati fogságban levő Boór Imre összes körülbelül nyolcvan külön, leginkább hivatali sikasztás és vagy hét közokirathamisításért, Aszud Mózes huszonkét, Brasovszky Antal negyvenkét hivatali sikasztás büntetével vádolatik, melyek közt a kár tárgya 227 frttól — 22 é félt kr, sőt egy esetben 2 kr körül forog.

— A Maros befagyott. A tartós hideg következtében Aradon a Maros folyót vastag jég réteg borítja és napok óta az uj-aradiak már a befagyott Maroson egész kényelmesen járnak át Aradra. A jég réteg vastagsága mintegy 30 cm teret.

— Zászlószentelés. Az aradi „Fortuna” betegsegélyző-egylet vasárnap delután tartott választmányi ülése elhatározta, hogy május hóban zászlószentelési tüneményt fog rendezni. Az ügyleti díszes zászló egy pár hét múlva már teljesen készen lesz.

— Megkésélte tanoncz társát. Töröcsik István iparostanoncz tegnap öszszekapott egy kádár iparostanonczal és dulakodás közben a kádár tanoncz magához ragadott egy kádárkést és azzal Töröcsik István annyira megszurta, hogy gyógykezelést végett a kórházba kellett bevittetni.

— Uj tisztalebéli tüzlőtű-főparancsnokok. Az utabbi egyesült önkéntes tüzlőtű-egylet vasárnap délelőtt tartott alakuló közgyűlése alkalmalval tiszteletbeli főparancsnokoknak általános lelkesedéssel megválasztatatt: Fleczter Ferenz fimeit tekintélyes polgár, Buzák Gyula és Hartmann Lőrincz ujadri polgárok.

— Az első aradi betegsegélyző és temetkezési egylet Kohn S. N. elnöklele alatt vasárnap este 6 órákor tartotta rendes havi választmányi ülését. A választmányi ülése egyik legfontosabb tárgyát képezte a harnaiki egylet orvos megválasztása, mely állásra Fleischer Sándor dr. egyhangulag megválasztottat és így az egylet tagok díjmentesen fordulhatnak már az új orvoshoz esetleges gyógykezelés végett.

— A szegény özvegy asszony. Kaczkis menyecské állított be mult szerdán a makói rendőrszékhez. „Szegény özvegy asszony vagyok” — mondá, — „kérem szépen, azután nagy az én bajom. A Kupa-ké, Csókáné, Parászné, mind azt mondják, hogy elszerettem az urukat. Mit tehetek én róla, hogy szebb vagyok mint ő?” Ekkor körül nézett a szobában, valószínűleg tútkört keresett, de nem találván, folytatta panasztát. És beszélt pergő nyelvel, hogy a tollnok ur álmélkodva nézte, vajjon mikor vesz már lélekzetét. De biz az nem vett álló félőráig. Kiderült beszédéből, hogy Kupa-ké, Csókáné meg a Parászné féltékenységgel folytán az éjlet tisztára bevették az özvegyi lakásának az ablakait. Mikor a tollnok szóhoz birt jutni, legelőször is azt kérde: „Hát voltaképpen honnét való maga?” — „Földeákról, kérem szépen, s hogy most bejöttem a helipiacra, mondotk, elmondom a panaszomat, mert én szeg... Özvegy asszony, ugye?” — Vágot körül köze a tollnok. „Nini hát ismer a tésur? S ezen annyira elosodálkozott a szegény özvegy asszony, hogy eléje ideje volt a tollnok urnak kijeleníteni, miszerint a panaszom nem ide, hanem a földéaki bíró elé való. „Ugy? én pedig azt gondoltam, hogy egy ördög, akár a tésur, akár a bíró.”

— Az aradi Chewra kadisha betegsegélyzőegylet hétlőn delután 5 órákor tartotta meg egyleti helyiségeben Luszitig Adolf elnöklele alatt rendes választmányi ülését, mely alkalmával a mult havi jegyzőkönyvet és pénztári számadások felolvasattak és azok tudomasul vétettek. A jegyzőkönyv hitelesítése után több keblly üg került megbeszélés alá, minután az ülés véget ért.

— Az aradi könyvnyomdászok gyűlése. Az aradi könyvnyomdászok és betűöntők egyelőre vasárnap tartotta rendes közgyűlést Róósz Soma elnöklele alatt. A pénztárnoki jelentés tudomasul vétele után megejritetett a tisztújítás. Az év tisztikarát következőleg alakult: Elnök: Róósz Soma, alelnök és könyvtárnok: Lóóvey Nándor, jegyző: Vágács Mihály, pénztárnok: Szihelszky József, ellenőr: Plóó Gyula; választmányi tagok: Halota János, Schabanné Arpád és Nichtenbauer Jakob. — Egy ténceztély rendezésére a vigalmi bizottságot küldte ki, mely az estély megválasztása február 2-át és az ipartestület díszes nagytüzlő tüzte ki. Beléptijgyek ára: családijgy 2 frt, személyijgy 1 forint. A meghívokat még e hét folyamán fogja a rendezőség szétküldeni. — Szihelszky pénztárnok örömmel jelenti, hogy Zacz József lippai nyomdátuljedonos a nála foglalkozásban levő egylet tag után a heti főnöki illetékét fizeti s így az egylet tiszteltbeli tagjai sorába iktatta. E nemes példát a helybeli nyomdátuljedonosok nagy része követhetné.

— V. kimutatás. Az ujadri dívöztételek az aradvárosi árvaház alap javára való megválasztál. A m. kir. adófelügyelő, 12. sz. írn: Lóóv Rezső 2 frt, Rónay István 2 frt, Kovér Béla 2 frt, Bumbay Iván 1 frt, Tokody Viktor 1 frt, Tóth Sándor 1 frt, Prohászka József 1 frt, Weingartner Béla 1 frt, Dohotusky Rezső 1 frt, Tagany Gusztáv 1 frt, összesen 13 forint.

— Ipartigy. Iparigazolványt nyertek legujabban Aradon Kenderessy László szatocserkeskedésre, Varga István léászáros iparra, Davidházy István cipész iparra, Békésmegyében: Szeghalmon Szarka István férftiszahó iparra, Csannadmegyében: Makón Vozáb József József góza és kádírdó tulajdonos sajtó élesztő gyártásra, Apátfalván Vig Mihály eszmadia iparra, Granáti Pál eszmadia iparra, Vajdóvits Mihály eszmadia iparra, Tóth Mihály eszmadia iparra, Makón Petku Toma gyümölcs kereskedésre. Hunyadmegyében: Saszvároson Abraham Iszák koremaiparra, Aranyoson Baum Mihály vegyeskereskedésre.

— „Fortuna” betegsegélyző-egylet vasárnap delután 3 órákor az aradi israelita hitközseg nagytérben Moskovits Jakab elnöklele alatt választmányi ülést tartott, melyen a pénztárnok által az év számadások bemutatattak, a jegyzőkönyv felolvasatott és a választmány által tudomasul vétettek. Az év számadások felülvizsgálására kiküldettek Nemes Zsigmond elnöklele mellett Reicsh Béla, Róth Lajos, és Múskáth Hermann. Ezután egy bizottság küldetett ki, hogy Rin g Lajos gyogyászszéknél csinált egyletit tartozásokat a közgyűlés elé hozza tisztázza. Elhatározottat továbbá, hogy az évi közgyűlés után a 'tagok részére egy barátságos ismerkedési estélyt rendeznek.

— Az aradi ácsipartársulat vasárnap delután tartotta meg évi közgyűlést Póósz Ferencz elnöklele és Nyáry Béla iparthatóság névs jelenléteben. A közgyűlés egyik lényegesebb tárgyát képezte a miniszterium leirata a segélyezési alapszabályok ügyében. Tudvalóvá let a miniszterium a társulat segélyezési alapszabályait a ipartörvények értelmében helybe nem hagyhatta s így Nyáry Béla iparthatóság biztos a miniszterium részéről kikötött módozatokat a közgyűlésnek megmagyarázta és így a társulat elhatározta, hogy az aradi ipartestület védnöksége, vagyis kebleben, magának egy külön szakszabályt alakít és így a szakosztály segélyezési alapszabályait létesülni fog.

— Az aradi iparthatóság tagjai január 14-én a kapitányi hivatalban egy elzetes tanácskozást tartanak, mielőtt hivatalos működésüket megkezdnek.

— Az aradi ipartestületnek ma delután 5 órákor az ipartársulat nagytérben ülése lesz.

— Az utmutatóból, a magyar és közös közlekedési vállalatok hivatalos menetrendkönyvéről megjelent a folyó évi I. (január—február havi) füzet, mely a magyar, közös és osztrák igazgysztina külföldi vasutak az első os. kir. szab. Dunagőzhajózási társaság, az osztrák-magyar Lloyd, valamint a budapesti közúti vasút menetrendeit, — különös tekintettel a legujabb menetrendekre, — a bel- és külföldi utirányokat, a magyar postajáratokat, a postai, postatakarékpénztári és távirati szabályok kivonatát, a vasúti üzletszabályzatot. Közép-Európa térkép stb. tartalmazza. Egyszóval, a ki utazni akar s jó adatokkal akarja magát ellátni, az vegye meg az Utmutatót, melyben mindent megtalál, a mire csak szüksége van. Ara 50 kr, postán 60 kr. Kapható az „Utmutató” kiadó-hivatalában. Budapesten VI ker., Podmaniczky-utca 17/b sz. a. és minden könyvkereskedésben.

— A farsang.
— Az aradi polgári jótékony nőegylet álarczos táncvizsgálmanak rendezése a következőleg alakult meg: Aknay Andor, Baros Ferenz, Báró Bónibay István, Bánfalvy Gyula, Balázs Kálmán, Bantós Gyula dr., Dániel Endre, Farkas Gyula dr., Bász Kálmán, Jakabffy Dezső, Ladik Gusztáv dr., Mandorf Géza hárd, Mandl Vilmos dr., Neumann S., Oláh Andor, Oláh Elemér, Prigi István dr., Remény Dezső, Sármeyez Endre, Simon Akos dr., Schartner Sándor, Takács Sándor dr., Tagányi Sándor dr., Vannay Gyula. A vizálatomra — mely e hó 14-ikén lesz — a belépti és karzatijgyek kaphatók a védszönyvön. Családijgy 6 frt, személy-jgy 2 frt. Karzatijgy első sorban 3 frt, 2-ik sorban 1 frt 50 kr. A vizálatom rendkívül fényesnek ígérkezik.

— Hazánk és a főváros.
— Csanády Sándor — é! Rendkívüli, de nem kellemetlen meglepetés érte a magyar sajtót. Mint biztos forrásból jelentik a jó öreg Csanády Sándor, kinek halála felott az egész sajtó hangulatos és érzeny sorokban kesergett, a legjobb egészségnök örve ént. Tehát az öreg kurucz már megint gyorsan megadta a tromfot Tisza Kálmánnak. A miniszterelnöknek csak egy „nem”-je veszett el a távirton, míg Csanády pár napra rá arval tromfolta le, hogy

saját maga veszett el ugyanezen az uton. A sajtó a „Pesti Napló” esti lapjából értesült Csanády haláláról, melyben a gyzáshir oly határozott alakban közölte, hogy azt kétségbe vonni nem lehetett: most azonban Gaál Imre, kerek református lelkész, Irányi Dániel tudakozódásra táviratilag jelenti, hogy az öreg ur, hálá istennek, él, még csak nem is beteg. Csanády szerencsés feltámadását az újságsírből örömmel hallja mindenki s ő neki is bizonyára nem utolsó élvezetet szerez, éle olvasni nekrolójiait a lapokban, melyekből megtudja, hogy bar a nemzet átkos közöngyes hajlamokkal van megmúltatva, ó, a haragos kuruczot mégis szereti. S miután közömdóság, hogy a kinek halálhíret költik, sokáig él még azután, most már határozottan lehet remélni, hogy — viszontlátjuk még a képviselőházban.

— Rövid hírek. A hideg erdélyi részekben oly nagy volt, hogy több helyen bezárták az iskolákat, még Kolozsvárt is. — Fiumében és a magyar tengermelléken a faipar nagy lendületét s a nép kereseti viszonyainak javulását várják attól, hogy a földművelési miniszterium tíz évre szerződött a Neuberger-féle budapesti czezzel az ogulni erők kihasználása iránt. — Az agrári országos zenede egyik tanára, Schwarz Antal, a zenészet terén szerzett érdemei elismerésül az arany érdemkeresztet kapta. — A palicsitóban, melyben pár évvel ezelőtt még nem volt hal, most oly jóvedelem a halászat, hogy egy vállalkozó hat évre összesen 62,000 frtért bérelta ki. — Győőtt most kiküldték el a városnál történt sikasztások végleges megállapításával: az eliskasztott összeg 43,141 frt 48 kr. — Németh Pálánkán a csendőrek e napokban lelőték egy haraszt, ki már évek óta rabolt és gyilkolt a környéken; halála előtt fontos vallomásokot tett s már tizenöölcz cinkosát fogtak el, köztök a szilbasi bíró is.

— A nagy világ.

— Mennyibe került a bolgár fejedelemség? Egy orosz érelmő lap, a prágai Naredni Kurjer fantasztikus kimutatást közöl, melyet kurizumkép reprodukálnak: E szerint a herczog adott 280,000 frankot a hazafias jának, mely botokkal kergette a választókat az urnákhoz, 2 és fél millió frankot a vakarel-caribrodri vasutra, 50,000 frankot a belügyminiszternek kémeztására, 150 ezer frankot a csendőrség szaporítására, 50,000 frankot Stoyanov Zachariának, a „Svoboda” szerkesztőjének és 20,000 frankot a filippopoli „Plovdiv” szerkesztőjének, azok kivül sok kisebb költsége is volt a herczegnök. Kár, hogy a „N. L.” nem mondja meg, hogy Koburg herczog honnét vette ezt a tenger pénzét. A „Novoje Vremja” azt állította ugyan, hogy a herczog igen ócsón szerzett népszerűséget, mert azt a tenger pénzét „Ausztria” kapta. Ha az orosz lap Ausztria-Magyarországot értette, akkor sajnálattal kell megjgyeznünk, hogy nem hisszük a dolgot, mert fájdalom, a magyar kincstárból a caribrod-vakareli vasutra nem telik.

— Rövid hírek. Névrokonok utvesztője a berlini lakásjgyek új kiadása. A könyvben Schulte nevű emberekkel 52 hasas lett meg, Müller neveltek 39 hasas, Meyerrel 24 hasas. Müller nevű 2137 lakos van Berlinben s a legtöbbje egy keresztüvli is. Tessék már most kitalálni az igazit. — Vilmos német császár betegségeit egyes tudóstások komolyabbnak mondják, mint az első hírek. — Nikita k. a., az amerikai fiatal énekesnek, ki e hó 19-én Budapesten lép fel, szombaton Stuttgarten énekel, nagy sikerrel. — Viktoria királynő tavaszra Florenczba megy, hol palotát már bérletelt. — Hercege Thurndax Albert, müncheni hírek szerint legközelebb jegyet vált Elvira bajor herczegnővel. — Raniéri olasz jeles jogtudó, a költő Leopardi ünéfalódzó hú bátyja, Porticiben meghalt. — Baracs Géza segédlelkész, ki a magyar zarándokcsapatot utazott vlt Rómába, Simeoni bíbornok a pápa megbízásából hittudorrá avatta.

S Z I N H Á Z .
— január 9.

— Az aradi színház bérbeadására ma esti 5 óráig a következő színigazgatók pályáztak: Csóka Sándor (Székes-Fehérvár), Jakab Lajos (Kassa), és Mesonnyi Károly (Temesvár).

— Nyilassy jutalomjátéka holnapról elmarad, mert betegsége nem engedi meg felvételt. A kilitzőt vizgáték „A m a m a” azonban szinre kerül és így nem szenved változást. — Nyilassy tegnap éjjel rendkívül rosszul volt s egész ma délig súlyos fúlladási tünetek gyötörték, de baja most már nélkül minden veszélyes jellegű. A holnapi előadásra váltott jgyek ára esetleg visszakapható a pénztárnál. — Evárdéret 88, kieszabot 13-ik szám „A mama” előadásra.

— A kis herczog” mai előadásra ismételtelen egy kitűnő estély volt az operette-személyzetnek. A kis számu közönség is végtelemlőn tapsoló kedvben volt, s a darab egy folytonosan meg-megújuló téstészaj közben folyt le. A ezmszerepet So m l ó n é V a d u y Vilma jászta kitűnő jókedvvel, tajos tapokat aratva Frank Boriskával együtt, ki s herczegnét ma a legnagyobb sikerrel játszta, a minót csak az aradi szinpadon eddigi működésében elért. Frimusz Fenyei az előadás előtt egy nappal vette át Nyilassitól a daczará annak, hogy e szerepet még sohse játszta, általános derűtséget és nevetést keltezt minduntalan. A komoly becavágy fiatal színész gyors felfogását és nagy munkerejét ennél fényesebben nem bizonyíthatta be. A rendezés és kiállítás mintaszere. Kis s Mihály a kapitányt tette az előadás egyik legérdekesebb alakjává.

Irodalom és művészet.

— Dolnay Gyula ifjusági vállalatának, a „Hasznos Mulatót”-nak új évi első számát vottuk, mely telve van a legérdekesebb ifjusági olvasmányokkal, s rakva szebbnél-szebb képekkel. Csupán az első számban a következő ismert nevi íróktól találunk dolgozatokat: Sziklay János, Palágyi Lajos, Várady Antal, Inczédy László, Szabócs Noggáll

